

PAZARTESİ ve PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR
 YIL: 4 — (Yeni Seri): 21 6/Tem./1950 Perşembe
 * HALK HİZMETİNDE SİYASİ MİZAH GAZETESİ *
 Kurucusu: **AZİZ NESİN**
 Sahibi ve bu sayıda yazı işlerini fiilen idare eden:
MEFKÜR DEMİRAY
 Fiyatı: 10 Kuruş
 Abone: Yıllığı 900, Altı aylığı: 450, Üç aylığı: 240 Kuruş.
 Adres: Çemberlitaş Cami Sok. No: 59 İstanbul. Tel: 21131
 Dizildiği ve Basıldığı yer: **OSMANBEY MATBAASI**

Medet!

MARKOPAŞA, MEHUMPASA, MALUPAŞA, ALİ BABA, YEDİSEKİZ HASANPAŞA, ÖKÜZ MEHMET PAŞA GAZETELERİNİN DEVAMIDIR.

Dostlar Şehit, Biz Gazî Kore harbine Gönüllü toplanıyor

Burada sürünmekten Korede ölmek yeğtir

Taksim'deki Pamuk Palas apartmanına gittim, Kapıda 30 — 40 kadar perişan insan vardı. İçlerinden birine.
 — Niçin geldiniz? diye sordum.
 — Kora mı, Mora mı ne, orada harp varmış ta..
 — Ne olacak?
 — Oraya gönüllü yazıyorlar mı, ben yazılmağa geldim.
 Etrafımı almışlardı.
 — Nerde imiş bu Kore?
 Birisi Büyük adanın karşısın da olduğunu, birisi de ona cevaben:
 — Çüş, dedi, Kora Aferika'da ulan!..
 Bu sefer.
 — Kim varmış Korada? diye sordum.
 Birisi:
 — Kızillarla yeşiller var!
 Birisi:
 — Çinliler!
 Bir başkası:
 — Orada yecüc mecücler varmış! dedi.
 En baskın cevabı bir delikanlı verdi:

— Korada bizim ilk ecdadımız varmış. Onlara hücum ediyorlarmış!
 Hoca kılıklı biri de:
 — Korada müslümanlar var, hatta kitapta yeri bile var! dedi.
 Bir delikanlı yanıma sokuldu:
 — Efendi abi, dedi, burada bütün yollar kesik, zarımıza bakan yok, sen mangırdan haber ver, kim uçlarırsa ben şıp oradayım, diyorum sana..
 Başka biri:
 — Bari iyi para verecekler mi, ben kendime istemiyorum, bari burdaki çocuk çocuğa bir kaç kuruş verseler... Burada sü

Bu da başka bir tip

Bay, günlük gazetelerden birinde modadan, siyasi olaylara kadar her çeşitten yazı yazardı. Günün heyecanlı haberi Toprak Kanunu tasarısı idi.
 Bay, kaleme sarıldı. İlk günü Türkiye'de topraksız köylü olmadığını, ikinci günü bu kanunu bir gerçeğin doğrduğunu, daha sonra şahıs ellerindeki büyük arazi parçalanırken hak gözetilmesini yazdı.
 Bu sırada Bay, bir arkadaşım gördü. Bu ağız sıkı ve gazeteleri takip eden bir adamdı. Ona:
 Yahu, dedi, sen gazeteleri okursun.. Su Toprak Kanunu hakkında isittiklerini, bildiklerini, okuduklarını anlativer Allah askına..

**kısmet olursa
gelecek sayımız
Pazartesi çıkıyor**

Memlekette senelerdenberi sürüp giden ve bir türlü neticelenemiyen Verem Savaşı, Sıtma Savaşı, Fuhuşla Savaş, Kaçakçılıkla Savaş gibi irili ufaklı savaşlar varken, başımıza bir de Kore Savaşı çıktı. Demokrat Parti Milletvekili Senihi Yürüten'in oğlu, bir zamanlar babasına türlü marifetler yapıp, yabancı gemilerde ateşçilik, silicilik yaparak Avrupa'da sürüklenen Tevfik Yürüten ismindeki bir maceraperest, Kore Harbi için Türkiye'den gönüllü toplanıyordu! Türk Ceza Kanununa göre, suç sayılması lâzım gelen bu maceranın yürütücüsüne soruyoruz:

— Efendi Kore'den evvel Konya'mız, Adanamız, Karasımız, Ardahanımız var! Pamuk Palastaki dairenizde oturup, Kore'ye gönüllü toplayacağımıza, kendi memleket halkımızın dertlerine çare bulmak için gönüllü toplanın...
 Aşağıdaki yazıda bu maceraperestle konuşan bir muhabirimizin notlarını okuyacaksınız.

rünmektense, orada... Belki çokuklara şehit maası bağlarlar.
 Apartmanın zilini çaldım, kenimi tanıtınca beni içeri aldılar. Bu için Lideri Tevfik Yürüten:
 — Kore Harbine gönüllü yazılacaksanız, iki lira kaydiye verin, dedi.
 — Hayır, dedim, bu işe gönülsüzüm. Sizinle konuşmağa geldim.
 — Biliyorsunuz, Kore harbine gönüllü yazıyorsunuz işte...
 — İyi yapıyorsunuz, peki paraları kim verecek?
 — Anlamıyorum neden, herkes para soruyor, böyle mukad des işler para ile mi olur?
 — Bedava mi olur?
 — Halktan iane toplayacağız,
 — Ayol hayır cemiyetlerinin topladığı yetmiyor mu? Halkın ianeye ihtiyacı var..
 — Biz orada memleket zap-

tedeceğiz, o zaman ama... Öf anam öf... Bi de bakıyorsunuz, yürümüşüz taaa... Neresi var ordan yukarı... Yürümüşüz işte... Vallâ aldığım yerleri, değil hükümete, babama, bile vermem, enayi miyim ben?
 — Bu Kora uzak mı imiş!
 — Pek iyi bilmiyorum ama, babam bizim, Ford'a binersen 3 günde atverir seni oraya, dedi.
 — Siz de gidecek misiniz?
 — Bi diyorum kalırım, bi diyorum gidiim. Kalsam buradan telefonla idaresi güç olur. Sooram ya harbi kazanırsak, en iyi si askerlerimin başında olayım, ama... O zaman da... Demek dostlar şehid, biz gazî...
 — Kimlerle harp edeceksiniz?
 — Vallâ orada Alaman varmış, Capon da varmış. bakalım artık, hele bi oraya gidelim de,

kim karşımıza çıkarsa, kim ka - dim, genç komutanın yanından
fa tutarsa... Ya nasip. memleket namına üzüntü ile ay-
— Haydi uğurlar olsun, de - rıldım.

Taksit taksit

Demokrat Parti muhalefette iken, halka neler vadedmişti; henüz bu vaatler taze olduğu için, unutulmuş değildir. İktidara geçince, bu vaatleri arasında bile bulunmayan Türkçe ezanla işe başlayan Demokratlar, vaatlerinden hiç birini yerine getirmiş değildiler. Bazı yazarlar (Boyacı küpü değil ki, Demokratlar iki günde her işi yap-sınlar!) diyorlar.

İyi ama, hani bir iai vardır: Adam olacak çocuk..... diye! Demokratlar millete vadettiklerini taksit taksit unutturmağa çalışıyorlar.

Adamın birinin birinden bin lira alacağı varmış. Gidip istemiş, istemiş bir türlü alamamış. Nihayet bir gün borçlu:

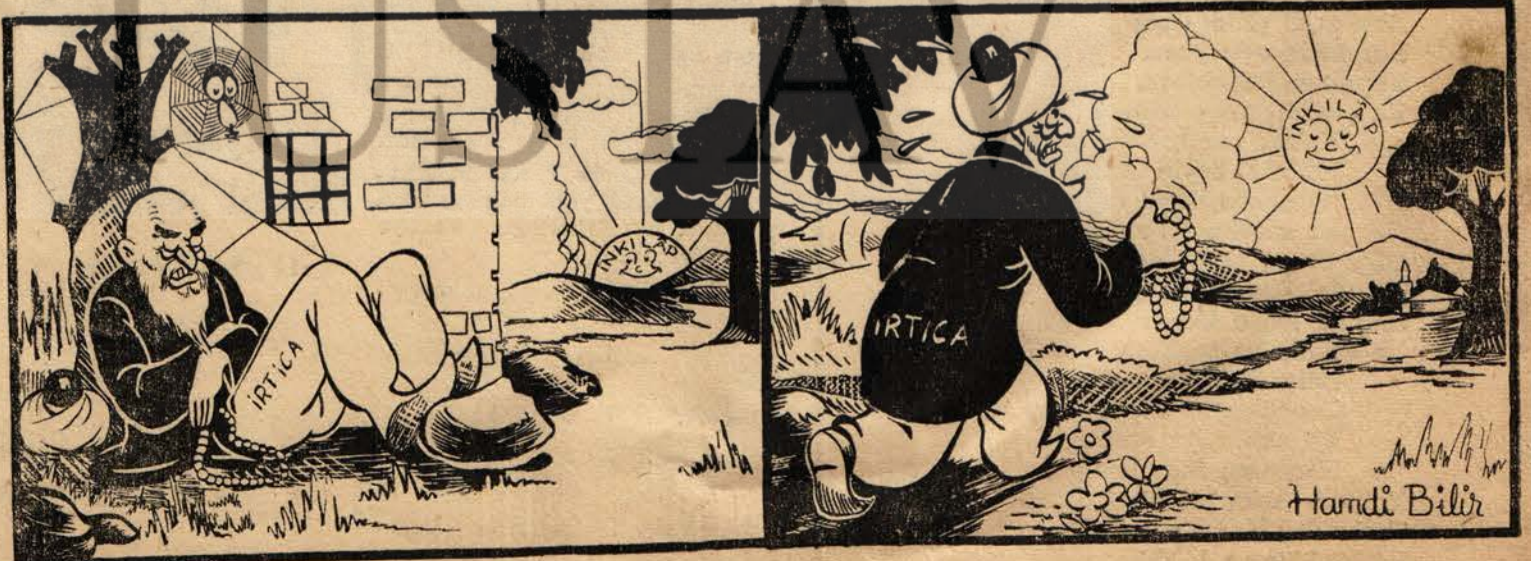
— Arkadaş, bu parayı ben sana bir kalemde çıkarıp veremeyeceğim. Taksit taksit ödeyeyim, demiş.

Pazarlık etmişler, nihayet dört taksitte ödemeğe karar vermiş! Birinci taksit zamanı gitmiş, alamamış. İkinci taksidi alamamış, üçüncüyü de alamamış. Dördüncü taksidi almağa gidince, borçlu:

— Benim sana on para borcum yok! Diyip çıkmış!..
 — Yahu, hani taksite bağlamıştık. Mademki inkâr edecektin ne diye hepsini birden inkâr etmedin?.

O zaman, adam şu cevabı vermiş:
 — Hepsini birden inkâr etseydim, size güç gelirdi, yüreginize inerdi. Onun için taksit taksit, sindire sindire, alıştıra alıştıra ettim.

Demokrat Parti de, yüreğimize inmesin diye vaatlerini taksit taksit unutturmağa çalışıyor!!

Onbeş senedir yazmak Yasak

Onbeş senedir oynanan komedi

Halkı intihara teşvik etmemek için, intihar haberlerinin gazetelerde yazılmasının kanunla yasak edildiği, bu yüzden gazetelerin ne gülünç hale düştükleri malumdur.

On beş sene süren bu kanun yasağının tek istisnası, hâlâ ölüm sebebi umumî efkârda şüpheli görülen Ankara Valisi Nevzat Tandoğan'ın intiharı olmuştur.

Reklâm ve propaganda ile intihatin teşvik edilmesi mümkün olsa, şimdiye kadar gelip geçen hükümetler, aynı usul ile insanları öldürmenin değil, yaşatmanın bir çâresini bulurlardı.

Aşağıdaki yazıda intihar haberlerini, gazetelerimizin hangi kılık altında vermeğe mecbur olduklarını okuyacaksınız.

Dün Kasımpaşa'da feci bir cinayet işlenmiş, evli ve üç çocuk babası bir adam, uzun zaman işsiz kalmış, verdiği teessürle, çocuklarının daha fazla ızdırıp çekmesine baba kalbi dayanamıyarak, karısını kırk sekiz yerinden, babasını on dokuz yerinden, kaynanasını yirmi beş yerinden bıçaklayarak, öldürmüş, annesi piçak darbisine lüzum kalmadan korkusundan ölmüş, kanlı katil çocuklarını da boğup parçaladıktan sonra, uslu uslu karakola teslim olmağa giderken, ayağı pantolonunun paçasına dolanarak elindeki kanlı bıçağının üstüne üst üste üç defa düşmüş ve kör şeytanın eseri marifeti olarak tam kalbinden yaralanarak derhal ölmüştür.

Zavallı katil, sanki öleceğini biliyormuş gibi, her ihtimâle karşı bir de vasiyetnâme bırakmıştır.

Uzun zamandır rafta dura dura paslanmış ve karıncalanmış olan bir tabanca, artık kullanılmamaktan canı son derece sıkılarak, dün birdenbire ve üst üste dört defa patlamış ve aksi tesadüf olarak tam o sırada çıkan kurşunlar, tabancanın karışında vasiyetnâmesini yazmak-

la son cerece meşgul olan bir kıza isabet ederek ölümüne sebebiyet vermiştir.

Şişlide (X) apartmanının 4. üncü katında oturmakta olan Yüksek Sosyete'ye mensup dalgın bir kadın dul ve son derece, dalgın bir kadın dalgınlıkla havanın sıcaklığına havanın sıcaklığına rağmen, mevsimi kış zannederek bütün pencere ve kapıları kapayıp, delikleri tıkadıktan sonra, muzip havagazi musluğu da lâçka olduğundan kendi kendine açılarak, zavallı kadının zehirlenerek, tatlı tatlı ölümüne sebep olmuştur.

Karagümrük'te on sekiz yaşında bir genç kız, fazla sıcak giden havaların sıcaklığından bunalarak, biraz serinlemek için soğuk su zannederek, yanlışlıkla üç şişe tentürdiyot, üstüne de yine yanlışlıkla dört kadeh siyanür içerek zehirlenmiş, hastahaneye kaldırılmasına vakit kalmadan ölmüştür.

Maçka'da (X) apartmanında yedinci katta oturan bir zat, apartman dairesinin balkonun-

da dalga geçmekte iken, birdenbire kendisini önünü gezisinde zannederek, balkon parmaklıklarından hüruç edip, kaldırımlara düşmüş ve hurdaş olmuştur.

Dün gece Kadıköyünden Köprü'ye gelmekte olan son vapur yolcularından bir genç kız, vapur tam Sarayburnu önlerine geldiği sırada, deniz suyu ile yüzünü yıkamak isterken ayağı kayıp denize yuvarlanmıştır.

Vapur derhal durmuş, fakat genç kızın ancak cesedi kurtarılabilmmiştir. Genç kızın; iki ayağına bağlı olan iki kaldırım taşının, evvelden süs olarak mı bağlandığı, yoksa denizin dibinde mi genç kızın ayağına takılmış olduğu tahkik edilmektedir.

Üsküdar'da oturan dargelirli bir vatandaşı, işinden evine yorgun gelip soyunmuş, elbiselerini çengele asarken, en son olarak boyunbağını asmak üzere çengele uzandığı sırada boyunbağının boynunda olduğunu unutarak, kravatla birlikte kendisini çengele takmış ve zavallı bu adam da bu meseleyle uğraşacak heç çırpına çırpına ölmüştür.

Niçin Halkçı imiş

Şu Halk Partililerin, sırf partilerinin isimleri Halk olduğu için, kendilerine Halkçı süsü vermeleri, bir hayli gülünç... Baltacıoğlu İsmail Halkçı da bir yazısında, niçin Halkçı, yani Halk Partisinden olduğunu şöyle açıklıyor:

«— En eski Türk sayılarımdan

biri olan (altı) yı sembol olarak benimsediği için», »Şehirdeki zengini değil, köydeki yoksulu tuttuğu için»

«Tek parti sistemini sonuna kadar götürmek elinde iken demokrasi yolunu açtığı için...»

Gördünüz mü. Baltacıoğlu niçin halkçı imiş!! Acaba, Atatürk zamanında neye halkçı dendi? Hele şu altı'ya ne dersiniz? Meğer altı, en eski Türk sayısı imiş! Dünya yüzünde böyle bir numara yüzünden partici olmuş adam görülmemiştir. O halde, Halk Partisinin sembolü meselâ yedi numara olsa, demek ki, Baltacıoğlu Partiye girmiyecikti!

Şu Baltacıoğlu, az numaracı adam değil!...

Nişan verildi

Hüseyin Cahit Yalçın'ın fevkalâde atıcılığına mükâfaten, İran devleti tarafından kendisine «Şir-i Hurşit» nişanının üçüncü rütbesinden bir adet verilmesi için karar almıştır.

EŞŞEK

Yazan: Prof. Marsuvani

Bir kısım bilginlere göre fel sefeyi icat eden, bir kısımlarına göre de keşfeden eşektir.

Eşek, filsofların değilse bile, felsefenin pederi sayılır. Her eşek bir filsoftur. Fakat; her filsof bir eşek değildir! Eşeklerden daima bu kubbede baki kalan hoş bir anırtıdır.

Eşekler de, insanlar gibi memeli hayvanlar gurupunda iseler de, eşeklerin dişisi, insanların dişisi gibi sutyen kullanmazlar. İnsanlardan en farklı yerleri kulaklarıdır. İnsanların kulakları Bikini mayosu giymiş gibi çırçırak olduğu halde, eşeklerin kulakları hicap ve edeplerinden yumuşak tüllerle örtülmüştür.

Her ne kadar bazı eşekler de, bazı insanlar gibi sınıfsız intiyazsız olduklarını söylerlerse de, bunun aslı yoktur. Asil familyadan gelen kibar eşeklere; «Merkep» nâmi verilmiştir.

Eşeklerin yavrusuna «sıpa» insanlarınkiné ise; «çocuk» denir. Eşek yavrusu da, insan yavrusu gibi koşar, zıplarsa da hiç bir zaman ziyankâr değildir. Ve merkepâdeler otomobil kul-

lanmasını bilmedikleri için, hemcinslerini ezme huyları yoktur. Eşegin dişisine «kar-cık», insanın da kalleşine verdiği sözü tutmıyanına kancık denir.

Eşegin dişisinde de, insanın dişisinde olduğu gibi makiyaj yapınak, pudra sürmek hastalığı vardır. Nerde toz, yumuşak bir toprak, küllük görse, hemen yatıp yuvarlanır, içinde debele-nir, pudralanır.

Eşek nerde olursa, olsun, ne zaman olursa olsun hep aynı dili kullanır, dil inkılabı yapmaz. Kendi sesine hayran hatipler gibi eşek hiç bir zaman tecviti sesine mağrur olmaz!

Eşek daima muhaliftir. İste-medığı yerden geçirmenin imkânı yoktur.

Eşek sabırlıdır, mütevekkildir, tahammüllüdür, cefakârdır; bir avuç samana kanaat eder.

Eşekler geçmişi unutturur, hep geleceği düşünürler. Ara sıra burunlarını havaya dikerek, dudaklarını titreterek havayı koklamaları ise, siyasi vaziyeti anlamak içindir.

Yeni çıkan Halk Şarkıları

10 Kuruş

Şefzâdemim ezizinden bellidir,
Lâhûri kuşaklı, beli şallıdır,
Tâşk'taki köşkü penbe güllüdür.

Sür sür aman sürüşüne,
Ez ez aman ezizine,
Hayran olayım, kurban olayım...

Benim adım ne Muzaffer, ne Galip
Boynum ince, kaytan değil, lâzım ip,
ÖMER beyin altındaki yeni cip..

Sür sür aman sürüşüne,
Ez ez aman ezizine,
Vur vur aman vuruşuna
Hayran olayım,
Kurban olayım!...

YENİ

BASDAN

İlk sayısı çıktı
2 inci sayısı
Cumartesi
çıkıyor

ÇIKARAN:
AZİZ NESİN

31 Senedir gazete batırıyorum

Yeni Sabah gazetesinde tefrika edilen «31 Senedir Adam Asıyorum» romanına nazire olarak memleketimizin değerli gazetecilerinden Ali Naci Karacan'ın hazırladığı, hakikî hayattan alınmış olan bu fevkalâde can sıkıcı romanı yakında «Milliyet» sütunlarında okuyacaksınız. Markaya dikiz: (31 SENEDİR GAZETE BATIRIYORUM!)

Ya!...

Seçimlerde bir sandalye
Ya alınır ya alınmaz.
Düdük derler oğlum buna,
Ya çalınır, ya çalınmaz.
Başı geldi şimdi dara
Yürekleri açtı yara,
Yapışınca koltuklara,
Ya çözülür ya çözülmez.
Kolayı var her bir şeyin,
ERDAL beyin ÖMER beyin,
Hesapları haşre değin,
Ya sorulur ya sorulmaz.
Köşe bucağ bütün dehiri
Hep dolaştım köyü şehri,
İSMET beyin bunca kahri,
Ya çekilir ya çekilmez.
Oğlu otolarda gezer,
Yanaşmayın aman ezer,
Ya sezilir ya sezilmez.
Kamışımı ince kestim,
Yoktur başka hiç bir kastım,
Torba değil, ağız dostum,
Ya büzülür ya büzülmez.

Tarafsız gazetelerimiz Aynı haberi nasıl verirler

Gazetelerimiz, sözümlerine halka kendilerini yutturmak için sık sık tarafsız olduklarını söylemek cehaletini gösterirler. Bilmezler ki, 1950 yılında dünyanın hiç bir yerinde hiç bir ferd tarafsız olamaz! İnsan, insan olarak, yani bir cemiyetin parçası olarak, istesin istemesin, mutlaka bir tarafı olan mahlüktür. Ancak, bazı insanlar hangi taraftan olduklarını bilmezler, ama, yine de bilmeyerek bir tarafa hizmet ederler. Böyleleri, yani şursuzlar, kendilerini tarafsız zannederler. (Biz tarafsızız!) diyen gazeteler de (biz şursuzuz!!) demek istiyorlar ki, hakikaten de böyledir. Bu rak ayrı ayrı verirler. Siyasî olaylardan vaz geçtik, mesele âdi bir cinayeti nasıl verdiklerine bir bakalım.

OLAY — Tarlabaşında Eleni isminde yaşlı bir kadın, ayağı kayarak merdivenlerden düşmüş ve ölmüştür.

«TARLABAŞI» hâvadis. şöyle verir:

(Tarlabası'na hususi surette gönderdiğimiz muhabirimiz televizyonla bildiriyor. Fotoğraflar taze taze uçağa gönderilmiştir. Bu hâvadisın Türkiye'ye neşir hakkı, bir Amerikan Şirketinden 100 bin papele satın alınmıştır) —

Dün gece şehrimizde, dünya aşk tarihinin bir esini daha kaydetmediği son derecede feci ve yürekler parçalayıcı bir cinayet işlenmiştir.

On dokuz yaşında ve «Tarlabası Güzel» namı ile meşhur bir Rum kız, namusuna dokunulmamak üzere ırzına tecavüz edilerek, canavarcasına parçalanmıştır. Hâdise şöyle cereyan etmiştir.

Tarlabası dilberî güzel Eleni, uzun zamandanberi, Marşal Yardımından gönderilen bir Amerikan denizcisiyle sevmekte idi. Bu sevginin tabii neticesi, gün geçtikçe, güzel Eleni'nin karnın da beürmeğe başlamış...

Bu hâdise, Eleni'nin belâlisi olan İbraam isminde bir delikanlının gözünden kaçmamıştır. Biz dik İbraam namı ile maruf denkanlı, bu hâdiseyi namusuna yediremiyerek, Eleni'ye.

— Bu işi kan temizler. Amerikalıya söyle, Marşal Yardımından bir kaç dolar versin, yoksa namusuma dokunuyor, bu işin sonu kandır! diye asılmağa başlar.

Neticede arzusuna muvaffak olamayan, gözleri dönmüş âşik, dün gece Eleni'nin yine kendisine dolar vermediğini görünce istiklâlinin bedava gittiğini anlamış ve bıçağını çekerek zavallı Eleni'yi tam ÜÇ YÜZ ON İKİ yerinden vurup, delik deşik etmiştir.

Polisler vak'a mahalline geldikleri vakit; katil, Eleni'nin güzel vücudünde bıçağını sokacak münhal bir yer aramakla meşguldü. Cinayete Amerikan Yardımı sebep olduğundan Eleni'nin cesedinin Amerika'ya gönderilmesi, yahut şehitliğe defnedilmesi düşünülmektedir.

Hürriyet'le idrar müsabakası halinde olan (YENİ SABAH) aynı hâvadisî bir gün gecikerek şöyle verir:

Dün sabah bir günlük gazete, Tarlabaşında bir cinayetin işlendiğini yazmışsa da, İçişleri Bakanlığında yaptığımız tahkikat sonunda haberin tamamen yanlış verildiği ve her zaman olduğu gibi mezkûr gazete tarafından halkın aldatıldığı anlaşılmıştır. Vak'a Tarlabaşında değil, Tarla içinde olmuştur. Maktûl on dokuz yaşında değil, on sekiz buçuk yaşındadır. İsmi Eleni değil Elenidis'tir.

Halkımıza bir hizmet olmak üzere bu yanlış noktaları aydınlatıktan sonra, vak'a yerinde baş muharririmizin yaptığı tahkikatı bildiriyoruz:

Elenidis isminde, on sekiz buçuk yaşında amâ ve kötürüm

bir yavrucak, Senegalden gelmiş bir yamyam kabilesi tarafından çiğ çiğ parçalanarak yenilmiştir.

Yamyam reisi yakalandığı vakit, ağzında henüz Elenidis'in bacakları dans etmekte idi...

(GECE POSTASI) bir hafta sonra aynı hâvadisî şöyle verir:

YARINKİ CİNAYETİ YAZIYOR!

Yarın Beyoğlunda işlenecek kanlı cinayet...

Bir bar artisti, odasında ölü olarak bulundu...

Katil kim??!

Bütün memleketi heyecan veren bu süreleyici romanı, yakında (GECE POSTASI) sütunlarında okuyacaksınız!...

(HER GÜN) de şöyle yazar:

TARLABAŞI CANAVARININ YİRMİ SEKİZİNCİ CİNAYETİ!

Şimdiye kadar işlediği müteaddit cinayetlerden hiç birinde iz bırakmadan yakayı sıyıran Tarlabası canavarı, dün de 45 yaşlarında, kimsesiz ve zengin Elenika isminde bir kadını gıdıklıya gıdıklıya öldürmüştür.

Gazetemizi makineye verdiği miz sırada, polis tahkikat ile meşguldü. Hâdisenin içinde bir komünist parmağı olduğu kuvvetle tahmin edilmekte ve hükümet mahfillerinden bildirildiğine

göre bir nota çekilecekse de, notanın kime çekileceği henüz karar altına alınmamıştır.

«CUMHURİYET» hâvadisî şöyle bildirir:

1937 yılında gazetemizin ter-tiplelediği (Güzellik Müsabakası)nda on dördüncülüğü kazanan Şişli güzeli namı ile maruf Bayan Elen, bundan beş sene evvel bir gece yarısı yanında kocası olduğu halde bir otomobil içinde giderlerken, karşıdan gelen çocuk kakası renginde ve kurbaga biçiminde bir hususi araba tarafından durdurulmuş, evvelce para, sonra Amerika'ya seyahat, daha sonra bir apartman teklif edilerek Bayan Elen kocasından satın alınmak istenmiştir.

Fevkalâde namuslu olan kocası, bu teklifleri az bulduğundan, karşı taraf da sermayesinin kurtarmıyacağını söyleyerek, bayan Eleni zorla almış ve kocasının üstünden Taksim meydanında yedi defa otomobile geçerek idarî baskı altına almıştı.

Beş sene evvelki bu hâdise, yeni demokrasi devrinin başlaması ile tekrar meydana çıkmıştır.

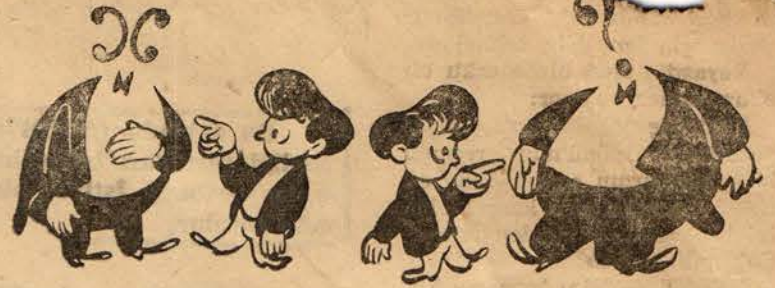
Malûmatına müracaat ettiği miz bayan Elen; kendisini gözlüklü bir delikanlının kaçırarak bir sene yanında alakoyduğunu itiraf etmişse de, bu delikanlının gözlüklerinden başka hiç bir şeyini bilmediğini söylemiştir.

«VATAN» şöyle yazar: (Başmuharremimiz Ahmet Emin Yalman, Londra yolunda tayyareden atıyor) —

Mis Elenich'in esrarlı ölümü... Sayın okuyucu,

Artık bunlara göre, siyasî olayları nasıl verdiklerini düşünün ve gazetelerimizin tarafsız oldukları iddialarına; ister iman, ister yat yuvarlan!...

Bir eski, bir yeni B...

Eski Bakanla

Eski Bakanın, eski evine telefon ettim.

— Burada yoklar, taşındılar, diye bir ses cevap verdi.

İki gün, Ankara kazan ben kepçe, eski Bakanın oturduğu yer aradım.

Nihayet yeni evinin telefon numarasını elde edebildim. Telefonda karşıma, sesinden kaldın olduğunu, zannettiğim, fakat edâsından kadından başka bir şeye benzeyen biri, sürekli topçu ateşi gibi beni tersledi:

— Kimi istiyorsunuz?
— Beyefendi evdeler mi efendim?

— Beyefendi meyefendi yok burda efem!...

— Yani Bakan...

— Yok dedik a.....

— Affedersiniz, neresi orası?..

— Sana ne, neresiye neresi!..

— Kiminle müşerref oluyorum efendim?

— Senin üstüne vazife mi?

— Hayır estağfurullah, yani... şey, gazeteciyim de...

Çat diye telefonu kapadılar. Ben de randevu almadan doğrudan Bakanın evine gitmeğe mecbur oldum.

Kapıda karşılayan bir hanıma doğrusu gazeteciyim demek cesaretini gösteremedim. (Beyefendinin çocukluk arkadaşım!) dedim.

— Aman hiç ihtiyarlanıyormuşsunuz, pek genç görünüyorsunuz?

— Hanımefendi, sayın sabık Bakan fırsat mı bıraktılar ki, şöyle istediğimiz gibi ihtiyarlayalım.

— Pek şakacısınız.

Misafir odasına aldılar. Hanım efendi gecelikte sabahlık kırmızı çiçekli muşamba gibi bir şey giymişlerdi Sağ bacağına sol bacağına üstüne, sol bacağına da kcomedinin üstüne atıldılar, konuşmağa başladılar:

— Bey uyuyor, şimdi kalkar, Demin affedersiniz bir gazeteci telefon etti, bilseniz ne kadar sinirlendim.

Yeni Bakanla

Yeni Bakanın evine telefon ettim. Bir kadın sesi:

— Buyurun efendim, buradalar, dedi.

Bu nezaket karşısında, şaşırarak:

— Ben gazeteciyim, acaba ne zaman bir konuşma için vakitleri müsait, öğrenebilir miyim? dedim.

— Bir dakika müsaade edin!

Yarım dakika bile bekletmeden:

— Şimdi sizi bekliyorlar, dedi.

Yeni Bakanın evine gittiğim zaman, kapıda güler yüzle karşılandım. Kahvelerimizi içerek havadan sudan konuştuktan sonra, başkana sormağa başladım:

— Ne zamandanberi siyasetle meşgulsünüz?

Bakan elini kaldırarak:

Asla, dedi, hiç bir zaman siyasetle meşgul olmadım, bütün hayatım siyasetten uzak geçmiştir. Hiç bir zaman böyle şeye tenezzül etmedim:

— Anhyamadım efendim, şimdi Bakan olduğunuza göre, siyasetle.....

Lâfımı yarıda kesti:

— Kat'iyyen, siyasetle ne uğ

— Geçmiş olsun efendim.

— Aman bu gazeteci milleti çok münasebetsiz oluyorlar.

— Öyle olurlar hanımefendi.

— Gazeteci mahlüku değil mi hep, bizi bu hale getiren, hepsi de yalancı, düzenbaz, madraz... değil mi efendim?

— Aynen isabet, öyledirler efendim.

Uzun manikürlü kıp kırmızı tırnaklarını uzatarak:

— Ah bir fırsatını bulsam, hepsini böyle boğuveririm. Elim ihtiyarsız gırtlığıma gitti.

— En iyisi de boğmaktır efendim!

— Siz ne işle uğraşırsınız?

— Ben mi efendim?

Hanımefendi, başımı geriye atıp, saçlarını Ritavari dalgalandırarak:

— Ayol sizden başka burada kim var?

— Evet, yani... Bana sordunuz değil mi efendim, ben şey.. Yaparım... Hani böyle... ara sıra yazı...

— Yoksa...

— Kat'iyyen, yooo... gazeteye değil. İstida yazarım, istidacıyım.

— Beyle ne konuşacaktınız?

— Hususî efendim.

— Siyasî bir mesele ise benimle konuşabilirsiniz!

— Hayır, başka bir şey...

— İdarî bir mesele ise, yine benimle konuşun rica ederim.

— Değil efendim...

— Anladım, ticaret meselesi... Ayol onun aklı ermez, bana söyleyin siz!...

— Ticarî değil hanımefendi.

Sayın bayan fena halde sinirlenmişlerdi:

— E peki ne konuşacaktınız?

Tam bu sırada Bakan uyku dan kalkmış, gerine gerine salona doğru geliyordu. Beni görünce:

— Hoş geldin bay gazeteci, demesile sayın bayanın ayağın dan terliği çıkarması bir oldu.

Kendimi nasıl sokağa attığımı bilemiyorum.

İLAN İstanbul belediyesi Sular idaresinden :

Terkos suyu ile çayır çimen ve yeşil sahalar sulanacağından, günün muayyen saatlerinde suların kesileceğini ilân eder ve aşağıdaki tarife dahilinde musluklardan su akacağı sayın İstanbullulara bildiririz:

- 8—9 Sular kesilecektir.
- 9—11 Musluklardan devamlı hırıltı
- 11—12 Sürekli horultu.
- 12—14 Bu iki saat arasında, zamanı bilinmemekle beraber, beş dakika kadar, musluklardan küçük su döküleceğinden, sayın halkımızın fırsatı kaçırılmayarak, çanak tutmalarını rica ederiz.
- 14—16 Hazin fısıltılar
- 16—20 Yalnız iki damla: Şıp! Tıp!...
- 20—22 Dramatik virilti.
- 22—24 Yarınki hırıltılar ve kapanış.

AZIZNAME

AZİZ NESİN'in bir çok gazetelerde yayımlanmış olan manzum hicivleri, 1948 yılında (AZİZNAME) isimli bir kitap içinde toplanmıştı. Bu küçük kitap, iki ay piyasada kaldıktan sonra, zamanın Adâlet Bakanlığının tahriri ile yazarı aleyhine dâva açılmış, kitap da piyasadan toplatılmıştı. Bu kitaptaki manzumelerde Cumhurbaşkanına, ve hükümetin mânevî şahsiyetine hakaret bulan eski Basın Savcısı Hicabi'nin iddianâmesi ile mahkemeye sevk edilen sanık, bu yüzden iki ay hapisnâde mevkuf kaldıktan sonra beraet etmiş, fakat karar savcılık tarafından temyiz edilmişti. Temyiz de bu beraet kararını tasdik etmiş ve adâlet böylece tecelli etmiştir.

Piyasaya çıkmıştır Gazetecilerden isteyiniz

Manzumi... kuvvetli olan te esri henüz yok! Yazılarınız ilerisi için ümitlidir, selâmlar.

Beyazıtta ismi bizde saklı bir okuyucumuz yazıyor:

Bütün iç yüzünü gazetinizde yazdığınız İnönü'nün resmini hâlâ büronuzun en mutena yerine asmanız, size karşı olan iyi hislerimi kökünden sarstı. Çok müteessirim.

MEDET — Bize karşı sahid den iyi hisleriniz varsa, bu kadar ehemmiyet vermediğimiz bir işten dolayı sarsılmamalıdır. Bu yazının muharririnin evinde asılı kendi resmi bile yoktur. İçinde çalıştığımız büro bize ait değildir.

İNÖNÜ'nün resmini ne biz astık, ne biz indirdik. Günün birinde indireceğimiz resmi asmak ta âdetimiz değildir. cendim. Bizi böylece tanımanızı çok isterdik. Selâmlar.

İzmir'der ismi bizde saklı bir okuyucumuz yazıyor:

Daima duyduğum, düşündüğüm fakat yazamadığım şeyleri yazdığınız için saygıla severim. Ancak yazılarınızı okumağa ye tecek kadar cesaretim var. Fakat öyle bir dünyadayız ki, ben bu kadarlık cesaretimle bile iftihar ediyorum.

Burada çıkan ve size çatan bir gazeteyi gönderiyorum. Vak tiyle bir mecmua da bir ölüye, bir mahpusa ve bir süreğine kah

A KULAHIMA anlat

Bu sayfada (MEDET) in okuyucu sorularına verdiği cevapları bulacaksınız. Adressiz mektuplara cevap verilmez. İstiyen okuyucuların adresleri bizde saklı tutulur.

Bazı okuyucularımız, kendilerine zamanında cevap verilemediği için haklı olarak şikâyet etmektedirler. (KULAHIMA AN-LAT) sütunlarına gelen mektupların hepsine bir sayıda cevap vermek imkânı olmadığı için, bu mektupların sıraya konduğunu, hepsine cevapları verileceğini okuyucularımıza bildiririz.

ramanca(!) çatmıştı. Kabul etmek lâzım ki, insanlıktan böyle uzaklaşmak ta bir cesarettir.

MEDET — Alâkanıza teşekkür ederiz. Bize hakaret eden o gazeteyi mahkemeye vereceğiz.

Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikasında; ismi bizde saklı bir okuyucumuza:

Cemiyetteki zıtları belirten yazınızdan faydalanacağız. Fakat şimdilik neşrine imkân yoktur. Tesekkürler.

Kızıtoprak' ta B. Ferhat Tekin'e:

Manzumeniz ciddi olduğu için, (Yenibaştan) da yayınlanmak üzere ayrılmıştır.

Yeşilköy'de B. Zeki Keruk yazıyor:

Yeni Sabah gazetesinde Ulu-

nay. büyük adamlarının çocuklarının yaptıklarının yaptıkları bir cinayetlerin —Tek parti sisteminin geri döneceği korkusu ile— ört bas edilmesini yazıyor. Siz ne firkedesiniz?.

MEDET — Aynı fikirde olmadığımız belli. Bu işler kapalıdır. Örtüldükçe kokar. Ulunay'ın böyle düşünmüş olmasına şaşarız doğrusu...

Beşiktaş'ta B. Vecdi Karaduman soruyor:

Her Gün gazetesinde Con Kemal bir yazı yazmış, şöyle diyor: Ömer İnönü'ye ait hâdiseyi biz gazeteciler, daha beş sene evvelinden biliyorduk.

Oğlunun kanlı gömleği elinde bir anne, bütün gazete idarehanelerini dolaşmış, bütün olan biteni hepsini anlatmıştı. Ondan

sonra da kulaktan kulağa dolaştı durdu. Fakat hiç birimiz korkumuzdan bunları yazamamıştık.)

Şimdi demokrasi varmış ta, artık, bunları yazıyorlarmış... İyi ama aynı yazarlar, o zaman da demokrasi olduğunu söylemiyorlar mı idi?.

Ya bugünkü kodamanların oğulları da aynı halatları ederlerse, yine korkularından yazamayacaklar mı?.

MEDET — O zaman bekleriz, yeni bir parti iktidara geçer, yine demokrasi gelir, bu sayın yazarlar(!) da yazarlar. Malûm ya, istim hep arkadan gelir.

Tıp Fakültesinden ismi bizde saklı bir okuyucumuz soruyor:

Radyoevinin önünden, kaldırımda yürürken bir Pakkard hususî, araba kaldırma çıkıp beni duvara sıkıştırdı. Her nedense insafa gelip, duvara resmimi çıkarmadı.

Direksiyondaki bey üstelik: — Kör müsün? diye de bağurdu.

Artık bize kaldırımlarda da mı yer yok?

MEDET — Öyle anlaşılıyor ki, siz sahid den bir büyük adamın oğluna rastlamamışsınız. Yoksa çoktan pestiliniz çıkmıştı. Size rastlayan sahtesi olacak. Sonra unutmayın, sizin bizim gibilerin kaldırım nemize, keçi yolu bile çok!...

Rezil etmemek için, ismini ve adresini vermediğimiz okuyucuya:

İsminizi taşıyan apartımandan gönderdiğiniz mektup yalnız müs tehçen değil, çok da rezilcesine olduğu için neşredemiyoruz. Ba banız —eğer malûmsa— size apartıman yerine hiç olmazsa sokak köpeklerindeki kadar terbiye verseydi...

Kayıp köpek

26/6/1950 günü «Fifi» adlı fındıklı renkte, fısıltı gibi sekiz aylık köpek, Şişelideki evden firar ederek, hürriyeti seçmiştir.

Bulanların, bir kitap yazmasına veya aleyhimiz de propaganda yapmasına meydan vermeden bize haber vermelerini rica ederiz.

ILAN

Yeni kurulan bir şirketin hususî işlerinde kullanılmak üzere biri sarışın, biri esmer ve her türlü büro muamelâtına vakıf, halden anlar iki bayana ihtiyaç vardır.

Şirketimizde Amerikalı uzmanlar olduğundan, az buçuk İngilizce bilen, çat pat Amerikan taklidi yapanlar tercih olunur. İsteklilerin (A.X.) rumuzuna müracaatları.

Marko paşa

Meselesi

Yazan: AZİZ NESİN No: 120

hakkında ilk malûmatınıza sebep olan peşin kanaatlerden kurtarmaktır. Mesele yine görüldü ki, polis tarafından verilen bu malûmatın birisi de, Markopaşa gazetesinin idare müdürü tarafından bu broşürün yazılmış olduğudur ki, bu malûmat, bu sahidin şahsı ve ifadesile karşılaştıran mahkeme heyetinin bile hayretini mucip olmuştur sanırım.

Ben bir Sosyalist'im! Hakkımdaki şüphe bulutlarını tamamen dağıtmak için sosyalizmden ne anladığımı izaha lüzum görüyorum. Kısaca, sosyalizmden anladıklarım şunlardır: [*]

Binaenaleyh Sosyalizmi böyle elle tutulur maddeler halinde verişim, doğru olmasa bile mâzurdur.

1 — Millet'in her ferdinin inkişaf edebilmesi için cemiyetin içinde aynı derecede şart ve imkânlarla malik bulunması. Yani insanların hayatını tesadüflere terk etmemek. Zeki ve kabiliyetli bir yavruyu köprü altında serseri, ahmak ve hilebaz karaborsacıya da milyoner yapan serseriye cinayete sevkederken ve binlerce çocuk mektep bulamaz yahut mektebe gitmek imkânını bulamazken, karaborsacı milyonerin oğluna Avrupa'da tahsile imkân veren cemiyetin bozukluğunu hak esas üzerine düzenlemek.

2 — Cemiyet tarafından aynı derecede bahsedilen şartlar ve imkânlarla inkişaf eden fertlerin çalıştıkları, hak ettikleri ve lâyık oldukları kadar kazanmaları ve refaha kavuşmaları. Yani bütün hayatını ilme veren, yahut günün on dört saati çalışın insan sefalet içinde kıvrılırken, öbür tarafda başkalarının sırtından geçinen ve böylece bir saat bile çalışmak lüzumunu duymayan madrabazların yetişmesine, türemesine imkân vermemek.

3 — Millî menfaatlardan millet fertlerinin müştereken ve âdilâne bir surette faydalanmaları.

4 — Bütün çalışan insanların çalışmaları günlere ait hayatlarının

da normal bir insan yaşayışı halinde cemiyet tarafından temin edilerek, insanları endişeli ferda korkusu ile yaptıkları sulistimal gibi her türlü yolsuzluktan kurtarmak, sigorta altına almak.

5 — Ferdlerin birbiri tarafından ve ferdlerin cemiyet, cemiyetin de bir zümre tarafından istismar edilmemesi ve birbir aleyhinde diğerinin inkişaf etmesi.

6 — Milletlerin birbiri tarafından, hele küçük milletlerin büyük milletler tarafından istismar edilmemesi.

İşte benim sosyalizmden anladıklarım bazıları bunlardır. Bu inançların ve bu inançlarla yazdığım broşürün millî menfaatlara aykırı değil, bilâkis millî menfaatlar icabı bulunduğu inanıyorum. Ve bunları söylemekle de yeni ve orijinal bir şey yapmış değilim şüphesiz. Asıl hayreti mucip olan ellerinde daha muknî sebepler yokken, böyle düşünmiyen milliyetçi ve münevver olduklarını söyleyenlerin bulunmasıdır.

Klişeleşmiş sert fikirlerden, kalıplaşmış bu broşürü, milletimin büyük milletlermiş katı kanaatlardan ve ezberlenmiş eski bilgilerden kurtulduktan sonra, den biri tarafından istismar edileceği korkusu ve şüphesi altında ve tamamen millî heyecanla yazmış olduğumu söyleyebilirim.

Değil mücerret ve mürekkep bir mevzu, tamamen müşahhas ve basit bir esva bile bir topluluk tarafından aynı ihtisaslarla idrâk edilemez. Meselâ şu pencerede cam olup olmadığı sorulsa, eğer bulunduğumuz mevkiden güneşin cam üzerindeki akisleri görülüyorsa, cam vardır, deriz. Bulduğu yer den bu akisleri göremiyenler cam yoktur der. Gözleri kuvvetli olup da, camın üzerine konmuş olan sineği gören camın olduğunu, bu sineği göremiyen miyop, camın olmadığını söyler.

Bunun gibi daha bir çok misaller bulunabilir ki, insanlar hâdis ve esvaları, buldukları mevkilere, ihtisas kuvvetlerine ve sair hususiyetlerine göre ayrı ayrı izah eder ve ekseriya ihtilâfa düşerler. İnsanlar gözlerinin önünde

müşahhas bir madde üzerinde böyle bir ihtilâfa düşerlerse, milliyetperverlik, millî menfaatler gibi mücerret bir mevzu üzerinde nasıl olur da tamamen anlaşmış bulunurlar?.

Yani nasıl olur da on dokuz milyon insanın, Amerikan Yardımını millî menfaatlara uygun olarak kabul etmesi istenebilir? Bunun zaten imkânı var mıdır? Eğer Amerikan Yardımını bütün Türk milleti hepsi birden millî menfaatlara uygundur diye kabul etmesi isteniyorsa, bu (sizin yerinize düşüncecek insanlar var, sizi düşünmek zahmetinden kurtardık.) demek gibi pek acıklı bir şey olur.

Kâh demokrat olduğumuzu, kâh de mokrasiye doğru tekâmül ettiğimizi söylediğimiz memleketimizde, müsaade edil sin de hakikaten demokrat olduğumuzu isbat için olsun bir kişi de bu yardımın aleyhinde bulunsun! Ve bunu söyleyen insan da milliyetsiz, komünist veya şimdi sanık olduğum gibi, millî menfaatlara veya hissiyata aykırı hareket ediyor diye töhmet altına girmesin.

Bu yardımı yapan ve bize borç veren Amerikan kongresinde, kongre âzalarının üçde biri, benim yazılarımdan çok daha ağır şekilde (Amerikan Emperyalizmi küçük milletleri satın almak istiyor, Üçüncü Dünya Harbini hazırlıyor!) diye konuşmuşlardı. Bizzat borç veren millet'in Milletvekilleri bu kadar cesaretle konuşurlarsa, borç alan, borç altına giren, bunu ödeyecek olan asıl mes'uliyetli millet'in tek bir ferdi bu yardım ve borcun aleyhinde konusursa suç mu işler? Borç vermeğe muhalefet eden Amerikan kongresine kadar yükselmiş üçde bir kadar kalabalık bir ve kün tutan kongre âzalarına komünist, Amerikanın millî menfaatlerine aykırı hareket ediyorlar denilmiş midir?.

Benim bu broşürde doğru veya yanlış düşünmüş ve yazmış olduğum mühim değildir. Yukarıda da izah ettiğim veçhile bana göre ve benim gibi düşünenlere göre doğru, başka türlü düşünenlere göre yanlıştır. Broşürdeki fikrimin müdafaasını sonra yapacağım. Asıl mühim olan broşürdeki fikirlerin doğruluğu yanlışlığı değil, bizzat fikirlerin kendisidir. Ve ben böyle düşünmüş olduğum için neden dolayı millî menfaatlerime aykırı hareket etmiş olduğumu bir

türlü anlayamayacağım.

Fikrimi daha açık söylememe müsaadenizi ve sadece samimiyet ve heyecanımdan dolayı bir hataya düşerseniz affınızı istirham ederim.

Bence ON DOKUZ milyon Türküm «evet!» veya hep birden «hayır!» de alma işine veya her hangi bir işe birden «evet!» veya, bir kısmının «hayır!» demesinden ise, içlerinden bir kısmının mesî, her iki tarafın fikirlerinin de mü nakaşa edilmesi ve ne «evet!» ne de «hayır!» diyenlerin millî menfaatlara aykırı hareket etmiş sayılmaması müracahtır.

Ben evvelâ Türküm, ondan sonra şuyum veya buyum. Broşürdeki fikirlerim doğru da olsa, yanlış da olsa millî menfaatlara aykırı bir hareket değildir. Olsa olsa iddia makamı bu fikirlerim yanlışlığını iddia ve belki d isbat edebilir, fakat böyle de olsa millî menfaatlara aykırı olduğu ve böylece bir maksadı taşıdığı nasıl iddia ve isbat edilir? Broşürdeki fikirlerimin kendi kanaatime göre doğruluğunu isbata çalışmadan evvel şunu arz edeyim ki, bulunduğumuz zaman içindeki siyasî hâdiselerin doğruluğunu veya yanlışlığını aynı zaman için de tâyin etmek mümkün değildir. Bu hükmü ancak zaman verir. Amerikadan borç almakla belki iyi yapıyoruz, belki de iyi yapmıyoruz.

Bunu ancak zaman tâyin eder. Bunun misallerini tarihten her zaman çıkarmak mümkündür Ekseriyetle hatta ittifakla alınan kararların ve meselâ bu kararlar (DEVAMI VAR)

[*] Sosyalizmi böyle bir kaç madde içinde formüle edişime, haklı olarak bazı okuyucularım şaşacaklardır. Okuyucularıma şunu hatırlatayım ki, bu müdafaa hukukçu olmıyan General ve Albaylar Mahkemesi huzurunda yapılmıştır. Kendim de asker olduğum için gayet iyi bilirim ki, kısa ve formüle edilmiş bilgilerden hoşlanırlar. Ve bir kısmı ları zengin ansiklopedik bilgileri ile, her şeyi tam bildiklerini zannederler. Meselâ Mahkeme Başkanı olan General, bir aralık, hem de muhakeme olurken davayı bırakıp, kendisinin edebiyatla meşgul olduğuna şiir ve san'attan anladığını da anlatmağa başladı.